

A gyári belépőkártya fizetési eszközként történő használata pénzügyi szolgáltatásnak tekinthető-e?

A Társaság állásfoglalás iránti kérelmet nyújtott be a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (**Felügyelet**) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (**Hpt.**) 3. § (1) bekezdés e) pontjában, továbbá a Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 5.2., és 9.1. k) pontjaiban foglalt egyes rendelkezések jogi megítélésére vonatkozóan.

I. TÉNYÁLLÁS

A Társaság a székhelyén található büfékben, éttermekben, valamint kávé-, ital-, és egyéb automatáknál a készpénzes fizetés helyett a gyári belépőkártyával történő fizetés lehetőségét szándékozik kialakítani.

A Társaság a rendszer üzleti bevezetésével nem kíván üzleti hasznot realizálni, a rendszer bevezetésének célja a sorban állások elkerülése, a munkatársak érdekében a gyorsabb kiszolgálás és a Társaság innovatív hírnevének erősítése.

A Társaság székhelyén készpénz feltöltő automaták kerülnének elhelyezésre, amelyeknél

- a Társaság munkavállalói és a Társaság területén működő szolgáltatók, illetve vállalkozók munkatársai a Társaság által kiállított és a konszern többi tagvállalatánál is használt, digitális adat tárolására alkalmas belépőkártyájukra,
- a Társasághoz érkezett látogatók szintén a Társaság által kiállított, a munkatársi belépőkártyákkal azonos funkciókkal rendelkező, egyszeri belépést biztosító látogatókártyákra, és
- a konszern további cégeinek munkatársai, a saját belépőkártyájukra tölthetnének fel készpénzt.

A készpénz feltöltése során lehetőség lenne mind euro, mind pedig forint pénznem belépőkártyára való feltöltésére.

A Társaság tervei szerint a munkavállalóknak a készpénz feltöltésén kívül lehetőségük lenne arra, hogy a választható béren kívüli juttatásokból az eddig papír alapú étkezési jegy helyett a rendelkezésre álló keretösszeg, vagy annak meghatározott része mértékéig annak a belépőkártyára való feltöltését kérhessék. A belépőkártyákra feltöltendő ezen összegről a munkaügyi és az IT osztály táblázatot állít össze, amelyet a gasztronómiai szolgáltató részére továbbít, ezen összeg kártyákra történő jóváírása a gasztronómiai szolgáltató által történne.

A gyári belépőkártyára feltöltött készpénz, illetve étkezési jegy a kasszáknál elhelyezésre kerülő, digitális adat leolvasására alkalmas készülékek segítségével kerülne levonásra a rendelkezésre álló egyenleg terhére.

A belépőkártyára feltöltésre kerülő készpénz, illetve a munkavállalók választása alapján a kártyára feltöltésre kerülő étkezési jegyek a belépőkártyán elkülönítve lennének kezelve, azaz külön „elektronikus pénztárca” tartaná nyilván a készpénzt és a melegétel utalványokat.

A belépőkártyára feltöltésre kerülő készpénz, illetve étkezési jegyek összege kizárólag a Társaság székhelyén működő gasztronómiai szolgáltató által üzemeltetett éttermekben, büfékben, illetve ital automatáknál kerülhet felhasználásra és levásárlásra. A kártyákra

feltöltött összegeknek a Társaság székhelyén kívül, illetve más konzernvállalatok székhelyén található éttermekben, büfékben való felhasználása nem lehetséges.

II. A JOGKÉRDÉS

A gyári belépőkártya fizetési eszközként a fenti konstrukció szerint ismertett használata a Hpt. hatálya alá tartozik-e, illetve a 3. § (1) bekezdése szerinti pénzügyi szolgáltatásnak minősül-e, s így végzéséhez szükséges-e a Felügyelet engedélye, illetve van-e a rendszer kiépítésének és üzemeltetésének egyéb olyan feltétele, amelynek elbírálása a Felügyelet hatáskörébe tartozik.

III. A TÁRSASÁG ÁLLÁSPONTJA

A Társaság álláspontja szerint a fenti rendszer működtetéséhez szükséges, elektronikus fizetésre alkalmas belépőkártya bevezetése megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elektronikus pénz kibocsátása pénzügyi szolgáltatásnak. Az elektronikus pénz a Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 5.1. pontja értelmében készpénz helyettesítő fizetési eszköznek minősül.

Ugyanakkor a 2. számú melléklet 5.2. pontja szerint „nem minősül elektronikus pénznek az e törvény 2. számú melléklet I. fejezete 9.1. pontjának k) alpontja szerinti eszközön tárolt vagy l) pontjában rögzített fizetési műveletekre használt érték”.

A 9.1. k) pontja értelmében nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatásnak az olyan eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek kizárólag a kibocsátó által használt létesítményekben vagy a kibocsátóval kötött megállapodás alapján a szolgáltatók korlátozott körű hálózatában vagy korlátozott körű áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítésére használhatóak.

A bevezetni kívánt rendszerben a belépőkártyák csak a Társaság székhelyén található éttermekben, büfékben, illetve automatáknál használhatóak fizetésre, csak szolgáltatások meghatározott körére nézve, és a Társaság székhelyére belépni jogosult személyi kör által lenne igénybe vehető, ennek alapján a Társaság álláspontja szerint a fizetési konstrukció a Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 5.2. és 9.1. k) pontja alapján nem minősül elektronikus pénznek, s így nem engedélyköteles tevékenység.

IV. A FELÜGYELET ÁLLÁSPONTJA

A kártya kibocsátásával kapcsolatosan figyelembe veendő pénzügyi szolgáltatás a Hpt. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elektronikus pénz kibocsátása.

A fenti pénzügyi szolgáltatás definíciójához kapcsolódó elektronikus pénz fogalmát a Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 5.2. pontja ismerteti.

Elektronikus pénz: „az elektronikus pénz kibocsátójával szembeni követelés által megtestesített, elektronikusan tárolt – ideértve a mágneses tárolást is – összeg, melyet pénzeszköz átvétele ellenében bocsátanak ki a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvényben meghatározott fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet az elektronikus pénz kibocsátóján kívül más természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és egyéni vállalkozó is elfogad. Nem minősül elektronikus pénznek a Hpt. 2. számú

melléklet I. fejezet 9.1. pontjának k) alpontja szerinti eszközön tárolt vagy l) pontjában rögzített fizetési műveletekre használt érték”.

Az elektronikus pénz fogalom meghatározásában szereplő fizetési művelet fogalmát a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (Pft.) 2. § 7. pontja az alábbiak szerint határozza meg: „fizetési művelet: a fizető fél, a kedvezményezett, a hatósági átutalási megbízás adására jogosult és az átutalási végzést kibocsátó által kezdeményezett megbízás - valamely fizetési mód szerinti - lebonyolítása, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti jogviszonytól.”

A Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 9.1. k) pontjában foglaltak alapján „az olyan eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek kizárólag a kibocsátó által használt létesítményekben vagy a kibocsátóval kötött megállapodás alapján a szolgáltatók korlátozott körű hálózatában vagy korlátozott körű áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítésére használhatóak”, nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatásnak.

A Hpt. jelenleg hatályos szövege alapján a kártyával kapcsolatos véleményünk a következő.

Az elektronikus pénz definíciójából kiindulva megállapítható, hogy a konstrukció során az elektronikus pénz egyes fogalmi elemei megvalósulnak, így a kártya feltöltése pénzeszköz átvétele ellenében történik, a kártya kibocsátójával szembeni követelést testesíti meg, a kártyát az elfogadóhelyek áru vagy szolgáltatás ellenértékének kifizetéséül elfogadják.

Ugyanakkor – a levél szövegkörnyezetéből megállapíthatóan – álláspontunk szerint nem egyértelmű a leírt tényállás alapján, hogy tényleges fizetési művelet megvalósul-e a kártya használatával. A leírt tényállás alapján valószínűsíthetően a pénzeszeget maga a kártya tárolja, a tárolt egyenleget megterhelik a vásárolt áru vagy szolgáltatás ellenértékével, ezáltal a felhasználható pénzeszköz a kártya használatával csökken. Nem tisztázott ugyanakkor, hogy a kártya használatával egyidejűleg elindul-e a Pft. szerinti fizetési művelet teljesítésének folyamata, azaz a Társaság a kártyahasználat alapján intézkedik-e az elfogadóhely részére történő továbbutalás iránt, vagy erre a Társaság és az elfogadóhely közötti megállapodás alapján időszakosan, például az elfogadóhely számlázása alapján kerül sor.

A Hpt. 2. számú melléklet I. fejezet 5.2. pontja értelmében a 9.1. k) pont szerinti eszközön tárolt érték nem minősül elektronikus pénznek. Jelen esetben a kártyát csak termék vagy szolgáltatás vásárlásakor, egy előre megadott elfogadóhelyi hálózatban, a Társaság székhelyén működő gasztronómiai szolgáltató által üzemeltetett éttermekben, büfékben, illetve ital automatáknál lehet csak felhasználni, így a kártya felhasználhatóságának korlátozott jellege igazolható.

Összefoglalva a fentieket, a tényleges fizetési művelet megvalósulása az ismertetett tényállás alapján kétséget kizáróan nem állapítható meg, míg a kártya felhasználásának korlátozott körű jellege valószínűsíthető, ezen körülmények nem támasztják alá a kártya elektronikus pénz jellegét.

Amennyiben a kártya elektronikus pénz jellege megállapítható lenne, és annak kibocsátását a Társaság üzletszerűen végezné, úgy a Hpt. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatás megvalósulna, melynek végzéséhez a 3. § (4) bekezdése értelmében a Felügyelet engedélye szükséges.